

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 29

Utgitt 17 juli.

1914

Lov

om forandring i lov om vaartorskefiskeriet ved Romsdals
amts kyst og fjorder av 1 juli 1907.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 ju
1914 saalydende:

Paragraf 16 i lov om vaartorskefiskeriet ved Romsdals
amts kyst og fjorder av 1 juli 1907 skal lyde saaledes:

§ 16. For utøvelsen av fiskeriet inden den ethvert distrikt
tillagte havstrækning tilkommer det utvalget i form av vedtægt
at bestemme:

- a) Den nærmere begrænsning av tiden, fra og til hvilken
nattrækning skal være forbudt (jfr. § 17), samt at det i
fjorder eller paa nærmere betegnede og avgrænsede strøk
skal være forbudt at opholde sig paa fangstfeltet om nat-
ten mellem visse klokkeslet. Saadant ophold kan dog
ikke forbydes natten efter søn- og helligdage i distrikter,
hvor forskriften i § 25 første punktum er gjældende.
- b) Regler for ensartet sætnings- og trækningsmaate. Like-
ledes regler for en bestemt sætningstid for garn, dog ikke
forsaavidt angaar Grip og Smølen.
- c) Regler for redskapers belastning.
- d) Regler for redskapers merkning.
- e) Hvorvidt bruken av not, trawl og dermed likeartet red-
skap og drivende redskaper til fangst av torsk skal for-
bydes for hele fisket eller for en del av fisketiden, for
hele fiskehavet eller for dele derav.

For Smølen og Grips vedkommende:

- f) Det klokkeslet, til hvilket det paa forskjellige tider skal

14 juli.
Nr. 1.

14 juli.
Nr. 1.

være tillatt at begi sig paa sjøen for at opta eller utsætte redskaper. Klokkeslettet blir at signalisere ved opsynets foranstaltning.

g) Rydning av visse fiskegrunder for staaende redskaper for hele fisketiden eller for en del av denne.

Ved anvendelsen av forskriftene i litr. b, sidste punktum, f og g fastsettes i vedtægten grænserne for den havstrækning, som skal ansees henhørende til Grip.

De av utvalgene besluttede vedtægter bringes ved opsynets foranstaltning til almindelig kundskap i ethvert av de under utvalget hørende merkedistrikter og de tilstøtende opsynsdistrikter. De træder i kraft til den i vedtægtene selv fastsatte tid, dog tidligst to døgn, efterat de ved opslag er bekjendtgjort.

Vedtægtene forblir — saavidt de ikke selv anderledes bestemmer — gjældende, indtil de av vedkommende utvalg i dem besluttede forandringer med behørig varsel er kundgjort i ethvert av de under utvalget hørende merkedistrikter og de tilstøtende opsynsdistrikter.

Overtrædelse av de med hjemmel i denne paragraf besluttede vedtægter straffes med bøter.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 juli 1914.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

14 juli.
Nr. 2.

LOV

indeholdende forandringer i lov om bygningsvæsenet i Trondhjem av 11 juni 1906.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vittterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 juli 1914 saalydende:

§ 104 i lov om bygningsvæsenet i Trondhjem av 11 juni 1906 skal herefter lyde:

1. Til at avgi de i denne lovs kapitel II omhandlede skjøn 14 juli og takster i Trondhjems by og Bymarken anordnes en Nr. 2. kommission, som skal bestaa av 5 medlemmer, der til-likemed 5 varamænd efter indstilling av magistrat og for-mandskap opnævnes av Kongen for 6 aar ad gangen. Indstillingen skal offentlig bekjendtgjøres mindst 4 uker, inden opnævnelsen sker.
2. Kommissionens forretninger bestyres av byfogden i Trond-hjem. Han deltar ikke i kommissionens skjønsmæssige avgjørelser. Alle tvistemaal angaaende, hvad der er gjen-stand for ekspropriation eller erstatning eller lignende, av-gjøres under forretningen av bestyreren. Disse avgjørelser saa vel som forretningen i sin helhet kan paaankes til Høiesteret, hvor saken foretages ved varslets utløp uten hensyn til Høiesterets sessioner. Ankefristen er 4 uker. De av kommissionen avgivne skjønssansættelser m. v. er derimot upaaankelige. Enhver forliksmægling bortfalder. Forøvrig kommer de i § 1 i lov av 10 mai 1860 om tvungen avstaaelse av grund indeholdte regler ogsaa til anvendelse paa disse forretninger.
3. Kommissionens medlemmer tilkommer en godtgjørelse av kr. 10,00 pr. dag. Godtgjørelsen kan av forretningens bestyrer forhoies til et maksimum av kr. 20,00 pr. dag efter forretningens vidtløftighet. Godtgjørelsen utredes av bykassen.
4. For byggebeltet i Strinden kan anordnes en lignende kom-mission, hvis medlemmer opnævnes efter indstilling av Strindens formandskap. Kommissionens forretninger skal i saa fald bestyres av vedkommende underdommer. Indtil saadan kommission er anordnet, utføres de omhandlede skjøn og takster ved mænd opnævnt i henhold til lov av 28 august 1854, jfr. lov av 29 mars 1890, og efter de i lov av 10 mai 1860 §§ 1—4 givne rettergangsregler. Skjøn- og taksationsmændene tilkommer hver en godtgjø-relse av kr. 5,00 pr. dag. Denne kan av forretningens bestyrer forhoies til et maksimum av kr. 10,00 pr. dag efter forretningens vidtløftighet.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 juli 1914.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

14 juli.
Nr. 3.

Lov

om forandring i og tillæg til lov av 27 juni 1892
om kommunale slagtehus, kjøtkontrol m. v.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 4 juli 1914 saalydende:

Lov av 27 juni 1892 om kommunale slagtehus, kjøtkontrol m. v. (kfr. love av 27 juli 1895, 6 august 1897 og 25 juli 1910) dens § 2 skal herefter lyde saaledes:

§ 2. I enhver kjøpstads- eller ladestedskommune med over 4 000 indbyggere skal alt inden kommunen slagtet eller til samme indført ferskt slagtekjøtt av hest, kvæg, svin, faar, gjet og ren, der skal benyttes som menneskeføde, undersøkes av kommunal kjøtkontrollør, der skal være dyrlæge. Kongen kan dog, efterat formandskapet i indførselskommunen er git anledning til at uttale sig, bestemme, at kjøtt, som indføres fra én kommune til en anden kommune, hvori kommunal kjøtkontrol er opprettet, fritages for fornyet undersøkelse og stempling i indførselskommunen, naar kjøttet stammer fra dyr, som er slagtet i et av vedkommende departement godkjendt slagtehus, hvor kontrol utføres av dyrlæge, ansat av departementet, og i henhold til nærmere av departementet utfærdigede regler for kontrollens haandhævelse samt for kjøttets transport og dets efterbesigtigelse.

Efter andragende fra kommunestyret kan det av Kongen bestemmes, at kjøtt av dyr, der slagtes inden dele av kommunen, som ikke er bymæssig bebygget, og hvor kontrollens gjennomførelse paa grund av deres avstand fra kontrolstationen vil falde uforholdsmæssig besværlig, kan fritages for undersøkelse av kommunal kjøtkontrol, naar kjøttet ifølge erklæring, avgitt av den, for hvem det slagtes, alene skal benyttes av denne og hans husstand.

Efter beslutning av kommunestyret og med Kongens samtykke kan saadan kontrol paabydes ogsaa for kjøpstads- eller ladestedskommuner med ikke over 4 000 indbyggere.

Det samme gjelder landkommuner, dog saaledes, at i saadan kommune kun det kjøtt, der utbydes til salg inden kommunen, kan forlanges kontrollert.

Det fra utlandet indførte ferske eller saltede kjøtt, som indføres i fjerdedels kropp eller mindre dele — saakaldt tøndekjøtt samt pølser og andet findelt kjøtt — skal likeledes under-

kastes kontrol av en dertil av departementet godkjendt kommunal kontrollør. 14 juli.
Nr. 3.

Kongen kan bestemme, at indførsel fra utlandet av kjøt eller kjøt av visse arter av dyr kun tillates til visse bestemte kjøpstæder eller ladesteder. For grænsetrafikken med slagtekjøt kan dog Kongen fastsætte undtagelsesbestemmelser.

Kongen kan derhos bestemme, at indførsel fra utlandet av benfrit tøndekjøt — ferskt eller saltet — samt pølser og andet findelt kjøt helt forbydes.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 juli 1914.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Kongelig kundgjørelse

14 juli.

Om ekstraordinær formues- og indtægtsskat til staskassen i budgetterminen 1 juli 1914 til 30 juni 1915.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 6 juli d. a. fattet følgende beslutning:

§ 1. Til dækning av utgifter til forsvarsvæsenet blir for budgetterminen 1 juli 1914 til 30 juni 1915 at utskrive en ekstraordinær skat paa formue og indtægt efter nedenstaaende regler.

§ 2. Denne ekstraordinære forsvarsskat erlægges av alle skatydere, som ved den ordinære statsskatligning for 1914—1915 er lignet efter en samlet antat indtægt av kr. 4000,00 og derover. Den beregnes for de nævnte skatydere procentvis av deres samlede ordinære statsskat for 1914—1915 paa formue og indtægt (med 10 pct.-tillægget) efter følgende satser:

14 juli.

				Procent av den samlede ordinære statsskat paa formue og indtægt.	
Av indtægter					
fra kr.	4 000,00, men	under kr.	5 000,00	erlægges	10 pct.
» »	5 000,00	» »	6 000,00	»	12 »
» »	6 000,00	» »	7 000,00	»	14 »
» »	7 000,00	» »	8 000,00	»	16 »
» »	8 000,00	» »	9 000,00	»	18 »
» »	9 000,00	» »	10 000,00	»	20 »
» »	10 000,00	» »	12 000,00	»	25 »
» »	12 000,00	» »	14 000,00	»	30 »
» »	14 000,00	» »	16 000,00	»	40 »
» »	16 000,00	» »	18 000,00	»	50 »
» »	18 000,00	» »	20 000,00	»	60 »
» »	20 000,00	» »	25 000,00	»	70 »
» »	25 000,00	» »	30 000,00	»	85 »
» »	30 000,00 og derover			»	100 »

§ 3. Desuten erlægger de skatydere, som ved den ordinære statsskatligning for 1914—1915 er lignet efter en samlet antat indtægt av kr. 10 000,00 og derover og efter en samlet antat formue av over kr. 100 000,00 en særskilt skat paa den for 1914—15 ilignede formue efter følgende satser:

Av formuens første kr.				100 000,00 erlægges intet.	
» »	næste »	50 000,00	»	kr.	0,50 av tusen
» »	» »	50 000,00	»	»	1,00 » »
» »	» »	100 000,00	»	»	1,50 » »
» »	» »	200 000,00	»	»	2,25 » »
» »	» »	250 000,00	»	»	3,00 » »
» »	» »	250 000,00	»	»	4,00 » »
» »	» »	500 000,00	»	»	5,00 » »
» »	» »	500 000,00	»	»	6,00 » »
» »	» »	1 000 000,00	»	»	7,00 » »
» »	» »	1 000 000,00	»	»	8,50 » »
» »	overskytende beløp			»	10,00 » »

§ 4. Utligningen av de i §§ 2 og 3 omhandlede skatter blir at foreta av ligningsmyndighetene i forbindelse med utligningen av den almindelige statsskat for 1914—1915. Med hensyn til stedet for skatskrivningen gjelder de samme forskrifter, som indeholdes i beslutningen om den almindelige formues- og indtægtsskat til staten for 1914—1915, dens § 3.

§ 5. Den foran i §§ 2 og 3 omhandlede ekstraordinære skat paa formue og indtægt forfalder til indbetaling til den tid, som ved lov bestemmes.

§ 6. Iøvrig blir den ekstraordinære skat at utligne efter 14 juli. de gjældende skattelove av 18 august 1911.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Git paa Kristiania slot den 14 juli 1914.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Plakat

14 juli.

indeholdende vedtægt for Norges Brandkasses

løsøreforsikring.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

§ 1. Norges Brandkasses virksomhet utvides til ogsaa at omfatte forsikring av løsøre av enhver art med undtagelse av, hvad nedenfor i § 3 uttrykkelig er utelukket.

De i lov om Norges Brandkasse fastsatte bestemmelser skal ogsaa gjælde løsøreforsikringen, forsaavidt de derpaa er anvendelige, og der ikke i nærværende vedtægt derom gives avvikende forskrift. Alle anvisninger vedkommende løsøreforsikringen skal istedenfor av kontorchefen (jfr. lovens § 17) parafes av den for løsøreforsikringen ansatte avdelingschef.

Løsøreforsikringen skal danne en særskilt gjensidig avdeling med egen kasse.

§ 2. Gjenstand for forsikring er almindelig løsøre, saasom indbo, maskiner, redskaper, avling og besætning.

Derhos kan haandverkeres og fabrikkers beholdninger av materialier, færdig og under arbeide værende produkt forsikres i den utstrækning, som direktionen — under hensyntagen til de foreliggende forhold — finder forsvarlig.

Ved forsikring av besætning maa oplyses om, hvorledes utgangsdører til det friere ordnet fra de rum, hvor besætningen befinder sig. Hvor eneste adgang til besætningsens opholdsste-

14 juli. der gaar gjennom rum, hvori findes fôroplag, tegnes ikke forsikring paa besætning.

§ 3. Utelukket fra forsikring er handelsmænds varebeholdning samt værdipapirer og andre dokumenter, penger, uforarbeidet guld og sølv, sprængstoffer, fyrverkerisaker, saavelsom ildsfarlige kemiske stoffer.

§ 4. Løsøre forsikres kun, forsaavidt det befinder sig paa eiendom, hvis bygninger er forsikret i Brandkassen (jfr. § 27, 1ste led nr. 5 og 6 og 2det led).

Enhver overflytning til anden eiendom skal anmeldes til Brandkassens kommissionær i distriktet (jfr. § 27).

Er fjernelse fra den forsikrede eiendom kun midlertidig, saasom naar fæ sendes til sæters eller paa andet beite, løsøregjenstande er ute til forædling, reparation eller i utlaan, eller sedvanlige effekter medtages paa reise eller — efter anmeldelse som ovenfor bestemt — under andet midlertidig ophold inden landets grænser, ansees forsikringen bestaaende.

Forandret fordeling av løsøre mellem de forskjellige bygninger paa den forsikrede eiendom har ingen indflydelse paa forsikringen, medmindre der for ildsfarlige bygninger er forbeholdt eller angit en bestemt fordeling.

§ 5. Forsikringsværdien av almindelig løsøre, saasom indbo, maskiner, redskaper, skal angives efter almindelige priser med fradrag for den ved bruk, ælde, manglende vedlikehold eller andre omstændigheter foraarsakede værdiforminskelse. Forsikringsværdien av avling, andre forraad, besætning samt beholdninger av inventar, materialer, fabrikat og lignende, skal angives efter almindelig markedspris.

Den samlede forsikringssum maa være delelig med 10.

§ 6. Brandtakstbestyrerne skal saavidt mulig benyttes som kommissionærer for løsøreforsikringen. Hvor dette ikke lar sig gjøre eller findes uhensigtsmessig, har direktionen adgang til at ansætte egne kommissionærer. Brandkassens kommissionærer maa ikke samtidig være agenter for private brandforsikringsselskaper.

Den nærmere ordning av kontingentens opkrævning og regnskapsforholdet forøvrig bestemmes av direktionen.

§ 7. Den, som ønsker sit løsøre forsikret i Brandkassen, kan naarsomhelst fremsætte skriftlig begjæring herom, med angivelse av paa hvilken eiendom og i hvilke bygninger paa denne forsikringsgjenstandene befinder sig. Over disse vedlegger han en av ham underskrevet fortegnelse, hvori han med spesifikasjon for hver art, saasom indbo, avling, besætning, redskaper, materialer etc., angir værdien for hver art, samt saavidt mulig hvorledes disse er fordelt paa de enkelte bygninger. Dog maa værdien av løsøre,

som maatte bero i nogen bygning, som er henført til ildsfarlig 14 juli.
 avdeling, altid særskilt angives. Smykker, forarbeidet guld og sølv samt gjenstande, der har en egen videnskabelig kunst- eller liebhaverværdi, maa, hvis de enkeltvis ønskes forsikret for mer end kr. 500,00, være specificert i fortegnelsen, likesom andre usædvanlig kostbare gjenstande eller dyr bør opføres særskilt. Forsaavidt gjenstandene i fortegnelsen kun er benævnt efter arten, er alle til de forskjellige arter hørende gjenstande, som til enhver tid befinder sig i de ved forsikringen angivne bygninger, indbefattet under forsikringen.

Fortegnelsen maa være paategnet bevidnelse enten fra kommissionæren eller fra en av de faste takstmænd eller fra to andre mænd, hvis upartiskhet, troværdighet og kyndighet kommissionæren attesterer, om at forsikringstageren har det i fortegnelsen angivne løsøre, og at dette antages mindst at ha den deri angivne værdi. Forsikringstageren er forpligtet til at anvende den største samvittighetsfuldhet ved meddelelsen av disse opgaver og er ansvarlig for deres rigtighet. Brandkassen har ret til naarsomhelst at undersøke opgaverne. Leveres der falske eller i væsentlige dele urigtige opgaver, kan forsikringen annulleres, hvorhos allerede indbetalt kontingent ikke kan kræves tilbake.

Ved tegning av tillæggsforsikringer forholdes paa lignende maate.

Naar der avholdes brandtakst over en eiendoms bygninger, har eieren adgang til at forlange den i nærværende paragraf omhandlede fortegnelse eller bevidnelse samtidig utfærdiget av takstbestyrer eller takstmand.

Brandkassen utleverer skemaer til de i denne paragraf omhandlede fortegnelser, hvilke benyttes, medmindre eieren ønsker at avgi en fuldstændigere fortegnelse.

§ 8. Begjæring om forsikring med fortegnelse indleveres til kommissionæren, som straks forsyner den med paategning om den dag og det klokkeslet, den er indlevert til ham. Derefter gjennomgaar han fortegnelsen og paaser at denne er utført overensstemmende med de gjældende regler, og bevirker i tilfælde fortegnelsen berigtiget og fuldstændiggjort. Kommissionæren har derpaa i tilfælde at forsyne fortegnelsen med den i foregaaende paragraf omhandlede attestasjon, samt, forsaavidt paakrævet, at ta saadant forbehold, som i brandkasselovens § 27 er bestemt for bygningsforsikring, hvorpaa han uopholdelig har at indsende begjæringen med fortegnelsen til Brandkassen, samt uten særskilt betaling at meddele forsikringstageren bevis for mottagelsen.

§ 9. Fra begjæringens og fortegnelsens indlevering til kommissionæren ansees løsøret forsikret for den derpaa satte og godkjendte værdi, medmindre:

- 14 juli. 1. Begjæringen angir et senere tidspunkt eller et mindre beløp,
 2. kommissionæren tar forbehold som i lovens § 27 for bygninger bestemt,
 3. løsøret bestaar i haandverkeres eller fabrikkers beholdning av materialer og færdig eller under arbeide værende produkt,
 4. løsøret opbevares i 4de avdelings bygning, idet direktionen i saa fald kan beslutte at forsikre kun en del av den opgivne værdi.

Direktionens beslutning avgjør spørsmålet om forsikringens ikrafttræden efter punkt 2, 3 og 4.

§ 10. Selv om intet forbehold er tat ved begjæringens indlevering, har direktionen dog under særegne forhold adgang til helt eller delvis at avslaa at tegne en begjært løsøreforsikring samt like overfor bestaaende forsikringer under forandrede forhold at utslette forsikringen eller kun at beholde en del av forsikringssummen. Direktionens beslutning blir i saa tilfælde dog først gjældende 4 uker, efterat den er blit forsikringstageren meddelt.

Beslutter direktionen i betydelig omfang at negte forsikring av løsøre, eller opstiller den i større utstrækning særegne betingelser, maa saadan beslutning forelægges repræsentantskapet.

§ 11. Brandkassen utfærdiger forsikringsbevis, hvori angives, for hvilket beløp og mot hvilken kontingent forsikringen er tegnet. Hvis direktionen træffer særegne bestemmelser efter §§ 9 og 10, maa disse ogsaa anføres her. I dette tilfælde har forsikringstageren inden 8 dage efter forsikringsbevisets mottagelse ret til ved meddelelse til kommissionæren at træde tilbake fra forsikringen, som ellers ansees bindende for ham, indtil gjenstandene efter de for utmeldelse gjældende regler kan utgaa av forsikringen, dog saaledes at løpende forsikring altid er bindende for forsikringstageren mindst et aar.

§ 12. Det i Brandkassen forsikrede løsøre kan ikke samtidig være forsikret andensteds.

Har Brandkassen kun overtat forsikring av en del av den i fortegnelsen opførte værdi eller av en bestemt del av de deri opførte gjenstande, kan det overskytende forsikres andensteds.

§ 13. Forsikringen ansees stiftet som fortløpende paa ubestemt tid, saaledes at den utenfor de i § 27 nævnte tilfælde først ophører, naar kontingenten viser sig uerholdelig (jfr. § 19).

For dem, som tidligere har sin løsøreforsikring i Brandkassen, skal der være adgang til at tegne korttidsfor-

sikringer som tillæg til den fortløpende forsikring eller paa 14 juli-
gjenstande, som ikke omfattes av denne, dog ikke for kortere
tid end 3 maaneder, som ogsaa er den korteste tid, for hvilken
korttidsforsikringer kan fornyes. Som korttidsforsikring ansees
enhver forsikring, som tegnes for en bestemt tid. Saadan for-
sikring stiftes paa samme maate som den almindelige løseforsik-
ring, men medfører ikke gjensidig ansvar.

§ 14. For løpende løseforsikring betales samme
kontingent som for den bygning, hvori løsøret er
beroende med tillæg av fem og tyve procent, idet
bygningens klassifikation ogsaa bestemmer løsekontingenten.
Dog skal direktionen ha adgang til at forhøje tillægget indtil
femti procent for mere brandfarlige strøk samt til at nedsætte
eller sløife tillægget for gode strøk.

Berer løsøre i flere bygninger, som er henført til forskjel-
lige klasser og afdelinger, og eieren ikke har fordelt forsikrings-
summen mellem disse, blir kontingenten av løsøret at beregne
efter bygningenes gjennemsnitlige brandkontingent.

For korttidsforsikring under et aar betales den almindelige
løsekontingent med tillæg av fem og tyve procent undtagen ved
forsikring av avling, for hvilken saadan forhøielse ikke erlægges.

§ 15. Aarskontingent for løpende forsikring eller kontin-
gent for korttidsforsikring blir i intet tilfælde at beregne med
mindre end kr. 1,00.

§ 16. Ved forsikring av avling kan der tegnes for-
sikring for et bestemt beløb, hvorav der betales kontingent
for det hele aar. Men eieren kan ogsaa ved at opgi avlingens
høieste værdi og ved at oplyse, at den vil mindske ved regel-
mæssig avgang ved forbruk eller salg, opnaa at faa indtil
høieste værdi dækket ved løpende forsikring mot kun at betale
aarskontingent av syv tiendeparter av beløpet.

§ 17. Kontingenten beregnes fra begyndelsen av
det kvartal, hvori indmeldelsen sker, og maa vedblivende be-
tales til slutningen av det kvartal, hvori forsikringen ophører.
Paa samme maate forholdes, hvis der ved ændringer i forsik-
ringen maa beregnes en høiere kontingent.

Hvis direktionen overensstemmende med § 10 avslaar et
andragende om forsikring eller for forsikringens overtagelse
stiller betingelser, som ikke vedtages av forsikringstageren, eller
hvis den utsletter en allerede tegnet forsikring, blir kontingen-
ten med undtagelse av det i § 7 andet led nævnte tilfælde
kun at erlægge for den tid, hvori gjenstandene har været for-
sikret, dog mindst for en maaned, og saaledes at del av en
maaned regnes som en hel.

§ 18. Kontingenten for den løpende løseforsikring er-
lægges forskudsvis.

14 juli.

Kontingenten for ny løpende forsikring og korttidsforsikring samt tillægskontingent paa grund av ændring i forsikringsforholdet betales senest inden 4 uker, efterat meddelelse om kontingentens størrelse er sendt forsikringstageren.

§ 19. Saafremt kontingenten ikke erlægges inden en maa-
ned efter forfaldstid, kan den inddrives ved utpantning. Viser det sig ved forsøkt utpantning i forsikringstagerens løse eller faste gods eller paa anden maate, at kontingenten er uerholdelig, skal den tegnede forsikring efter 4 ukers forutgaaende varsel utslettes.

Hos bygningsinteressenter bør utpantning og inddrivning ske saavidt mulig under ett, saavel for bygnings- som løsøre-kontingenten, saaledes at omkostningene kun beregnes av det samlede beløp.

§ 20. Indtræffer saa betydelig brandskade, at de derved foraarsakede utgifter ikke kan bestrides av avdelingens ordinære indtægter og dens opsamlede beholdninger, blir det manglende efter bestemmelse avgit efter lovens § 16 g at dække ved ekstraordinær kontingent, som utlignes paa de eiendele, som var forsikret paa den tid, da brandskaden indtraf, og efter da-værende forsikringssum.

Naar flere brande efterhaanden har foraarsaket tapet, bestemmes det paa samme maate, naar utligning av ekstraordinær kontingent skal foregaa, og av hvilke forsikringssummer den skal utredes.

Det utlignede beløp erlægges ved de terminer og efter samme forhold, som er bestemt for den ordinære kontingent, og er iøvrig likestillet med denne. Dog skal løsøre, som er beroende i de til tariffens avdelinger for ildsfarlige bedrifter henførte bygninger, kun bidra efter samme forhold, som om det med sin forsikringssum hadde været henført til almindelige bygninger uten ildsfarlig bedrift. Er det erstatningsbeløp, som ved ekstraordinær kontingent skal inddrages, saa stort, at det tør befryktes at ville bli trykkende for interessenterne at utrede samme inden den tid, da avdelingen maa ha midlerne til sin raadighet, bør laan paa billige vilkaar søkes optat, forat den ekstraordinære kontingent kan fordeles paa flere terminer. Saadant laan kan paa den i lovens § 16 g angivne maate bestemmes optat mot utstedelse av obligationer lydende paa ihæندهaveren.

Naar ekstraordinær kontingent utskrives, blir den at utligne ogsaa paa forsikringssum for løsøre, beskadiget ved den ildsvaade, som har foraarsaket paalægget.

§ 21. For Brandkassens erstatningspligt for løsøre gjælder foruten de i lovens § 22, jfr. § 23 3dje led, anførte bestemmelser, at ogsaa skade, der under en brand forvoldes ved

utflytning av løsøret og ved at gjenstande derunder bortkommer, erstattes. 14 juli.

§ 22. Indtræffer brandskade, maa forsikringstageren uten ophold meddele kommissionen underretning derom med forklaring om ildens formentlige aarsak og skadens sandsynlige beløp. Senest inden 6 uker efter branddagen, eller efterat branden er kommet til brandlides kundskap, maa han derhos sende kommissionæren erstatningskrav, ledsaget av en fortegnelse over saavel det reddede løsøre som over de avbrændte, bortkomne eller beskadigede gjenstande med tilføiende av deres værdi. Ved fortegnelsens avgivelse skal saavel Brandkassen som kommissionæren paa forlangende yde fornøden bistand.

Er denne fortegnelse ikke indkommet til kommissionæren inden denne tid, har brandlidte tapt sit krav paa erstatning, medmindre han kan godtgjøre, at han har været hindret fra inden dette tidsrum at tilveiebringe de fornødne opplysninger.

Hvis forsikringstageren vil søke erstatning hos Brandkassen for gjenstande, som under redning antages stjaalet eller paa anden maate retsstridig bortkommet, maa han, saasnart han dermed blir bekjendt, melde dette til stedets politimyndighet og nøiagtig betegne disse gjenstande.

Forsikringstageren er forpligtet til overensstemmende med sandheten og efter bedste vidende at meddele enhver av Brandkassen eller dens kommissionær forlangt opplysning om skaden og dens omfang og at fremlægge alle i hans besiddelse værende eller til hans forføining staaende bøker og dokumenter, som kan godtgjøre rigtigheten av hans opgave.

§ 23. Ved erstatning av brandskade gjælder som grundsætning, at forsikringen kun tilsigter at erstatte det virkelig lidte tap efter de forsikrede gjenstandes værdi paa brandens tid.

Brandskadeopgjøret støttes til forsikringsbeviset og til den av forsikringstageren som grundlag for forsikringen avgivne kontrolerte fortegnelse, men med fuld ret for Brandkassen til ved efterfølgende revision at foreta reduktion paa grundlag av faktiske opplysninger om det ødelagte eller brandskadede løsøres virkelige værdi paa brandens tid. De i forsikringsbeviset for hver art gjenstande (jfr. § 7) angivne forskjellige forsikringssummer danner hver for sig grænsen for Brandkassens ansvar for hver enkelt art, uanset de forskjellige arters indbyrdes værdiforhold paa brandtiden og det opstaaede taps fordeling paa dem.

Størrelsen av fluktuerende beholdninger, saasom varer, avling, besætning med videre, maa forsikringstageren være for-

14 juli. beredt paa i brandtilfælde at godtgjøre ved sine bøker, ved leverandørernes fakturaer eller ved kjendte personers bevidnelse o. s. v.

Hvis forsikringstageren ved avlingsforsikring ikke kan godtgjøre beholdningens størrelse paa brandens tid, er Brandkassen berettiget til at lægge til grund for opgjøret den formodning, at avlingen fra 15 september daglig formindskes med $\frac{1}{250}$.

I tilfælde kun delvis forsikring (jfr. §§ 9 og 10) forholdes i overensstemmelse med lovens § 67, 2det led.

§ 24. Brandkassens kommissionær i distriktet har at gjennomgaa brandlidtes opgaver og paastande om skadeserstatning og at indhente de nødvendige oplysninger, samt i tilfælde konferere med de personer, som maatte ha kontrolert den til grund for forsikringen avgivne fortegnelse, eller med andre, som kjender forholdet. Han har derefter at indsende dokumenterne, ledsaget av sit forslag, til Brandkassen, som derhos altid er berettiget til ved speciel utsending at kontrollere opgaverne.

I mangel av mindelig overenskomst har saavel Brandkassen som forsikringstageren ret til at kræve de punkter, hvorom der hersker uoverensstemmelse, avgjort ved taksterklæring, takstforretning og overtakstforretning i de for bygningskader gjældende former. Omkostningene ved disse takster, der beregnes som for andre skadetakster, utredes som i lovens § 44 bestemt.

Naar brandskadeopgjør volder større arbeide, kan Brandkassen derfor tilstaa kommissionæren særskilt godtgjørelse.

Den brandlidte er pliktig til at beholde alle beskadigede gjenstande mot at faa skaden paa samme godtgjort, men Brandkassen kan, om den finder skaden for høit ansat, overta de skadelidte gjenstande efter deres ved taksten satte værdi.

§ 25. Brandkassen skal ved erstatningens fastsettelse søke at hjelpe den forsikrede over vanskeligheter og i tilfælde, som er tvilsomme, eller hvor forholdet ikke uten forsikringstagerens skyld kan opklares, ta tilbørlig billighets-hensyn under avgjørelserne.

Selv om en forsikret ved at støte an mot forsikringsbetingelserne eller paa anden maate har tapt sin erstatningsret, har direktionen, hvis forgaaelse ikke er skedd mot bedre vidende, adgang til at yde erstatning efter billighet.

§ 26. Inden 4 uker, efterat erstatningens størrelse paa foran omhandlede maate er endelig fastsat, og efterforskningene angaaende brandens aarsak intet inneholder, som begrunder mistanke om, at den brandlidte etter de for bygningsforsikringen gjældende lovregler har forbrutt sin erstatningsret, er brandlidte berettiget til at erholde erstatningen utbetalt.

Naar Brandkassen helt eller delvis negter erstatning, maa brandlidte under tap av ethvert krav ha anlagt søksmaal til erstatningens indtale inden 6 — seks — maaneder, efterat Brandkassens skriftlige negtelse er ham meddelt. 14 juli.

Forbudet mot, at pant-, arrest- eller utlægshavere gjør sig betalt i erstatningssummen, gjælder ikke løsøreforsikringen. Brandkassen har dog ret til i indestaaende erstatningsbeløp at likvidere resterende kontingent.

§ 27. En løpende løsøreforsikring vedblir, saalænge løsøret eksisterer, indtil

- 1) det utmeldes, hvilket med 4 ukers varsel kan ske til hvert av aarets kvartaler;
- 2) forsikringen i medhold av § 10 helt eller delvis opsiges av Brandkassen;
- 3) forsikringen utslettes i henhold til § 19;
- 4) løsøret uten anmeldelse overflyttes til anden i Brandkassen forsikret eiendom, forsaavidt overflytningen ikke er midlertidig, jfr. § 4, 3dje led;
- 5) det overflyttes til eiendom, som ikke er forsikret i Brandkassen, likeledes forsaavidt overflytningen ikke er midlertidig;
- 6) den eiendom, hvor løsøret opbevares, ophører at være forsikret i Brandkassen.

I det under nr. 5 nævnte tilfælde skal forsikringstageren av Brandkassen med 4 ukers varsel gives meddelelse om forsikringens ophør, og forsikringen vedvarer til utgangen av det kvartal, hvortil saadant varsel er git. Det samme gjælder i det under nr. 6 nævnte tilfælde overfor andre forsikringstagere end bygningseieren.

Hyis forsikringstageren dør, fortsættes forsikringen uforandret, saavel under skifte som for efterlevende egtefælle, saalænge boets løsøre forblir uskiftet, eller for anden enearving, saalænge boets løsøre forblir samlet. Overgaar løsøret i andre tilfælde til ny eier, fortsættes forsikringen kun, forsaavidt den nye eier inden 4 uker skriftlig erklærer til kommissionæren, at han indtræder i den tidligere eiers forpligtelse, og direktionen ikke benytter sin adgang efter § 10 til at negte fortsat forsikring.

§ 28. For optagelse av fortegnelse over løsøre, som er anmeldt til forsikring, tillikemed værdsættelse av samme, nyder takstbestyrer eller takstmand saadan godtgjørelse hos forsikringstageren som for bygningstakster bestemt.

Sker saadan værdsættelse i forbindelse med bygningstakst for løsørets eier, beregnes godtgjørelsen under ett av det samlede beløp.

14 juli. Bevidnelser i henhold til § 7, avgit samtidig med avholdt bygningstakst, gives uten betaling.

For ellers avgit bevidnelse nyder takstmanden halvdelen av det i brandkasselovens § 45 fastsatte salær.

Takstbestyrer eller kommissionær nyder ingen godtgjørelse for bevidnelser i henhold til § 7, likesom han ogsaa for sit øvrige arbeide med forsikringens stiftelse ansees dækket ved den godtgjørelse, som indrømmes ham i § 29.

§ 29. Som godtgjørelse til kommissionæren utbetales ham av Brandkassen ti procent aarlig av løserekontingenten i hans distrikt, heri indbefattet godtgjørelse for indkrævning av kontingenten.

Hvorefter alle vedkommende har at rette sig.

Git paa Kristiania slot den 14 juli 1914.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

I henhold til lov nr. 4 av 25 juli 1913 om offentlig forevisning av kinematografbilleder meddeles stadfæstelse paa en av herredsstyret for Odda herred, Søndre Bergenhus amt, den 17 mars 1914 vedtat beslutning om kinematografvedtægt, som, forsaavidt kinematografer angaar, skal træde istedenfor § 8 i de ved kongelig resolution av 9 december 1893, jfr. kongelige resolutioner av 3 september 1909 og 18 februar 1910, staftæstede politivedtægter for Ullensvangs herred, hvorfra Odda herred ved kongelig resolution av 7 februar 1913 er utskilt.

Den omhandlede kinematografvedtægt er saalydende:

Avgiften for herredets kinematografer fastsættes for samtlige til 10 % av bruttoindtægten. Avgiften indbetales maanedlig og efterskudvis til herredskassereren, der kontrollerer kinematografernes regnskaper.

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Søndre Frøns herred, Kristians amt, under 15 juni 1914 fattede beslutning til vedtægt om salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. I Søndre Frøns herad er det forbode aa selja tobak, same kva form han er i, til barn under 15 aar, anten det saa er til seg sjølv eller andre, barnet vil kjøpe, dersom ikkje barnet fraa kjend mann har med seg papir paa, kor mykje det skal kjøpe. Denne tingssetelen, som skal vera skriven same dagen, vert atthalden av kjøpmannen.

§ 2. Like eins er det forbode aa kjøpa tobak, same kva form han er i, til bruk for eller etter oppmoding av barn under 15 aar, og aa gjeva barn under denne alder tobak som gåve, laan, i byte eller som løn for arbeid eller personleg tenest.

§ 3. Vert tenestmennerne aat politiet var, at barn under 15 aar brukar tobak paa open veg, i forsamlingshus eller paa andre aalmenne forsamlingsstader, skal dei ta ifraa barnet den tobaken, snusen, tobakpipa eller andre reidskapen, barnet i eit slikt høve brukar eller ber paa seg.

Desutan skal politiet kvar slik gong sjaa etter, korleis barnet har faatt fat paa tobak og melde det aat foreldrom eller deim, barnet har over seg.

§ 4. Den, som gjer imot dette vedtaket, vert straffa etter § 339,2 i straffelovi.

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Søndre Odalens herred, Hedemarkens amt, under 22 juni 1914 fattede beslutning til vedtægt om salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Det er forbudt at sælge tobak i hvilkenksomhelst form til barn under 15 aar, hvis skriftlig rekvisition fra ældre kjendt person ikke medbringes.

§ 2. Til barn under 15 aar er det forbudt at kjøpe tobak

14 juli. i nogen form eller overlate dem saadan til foræring, til laan, i bytte eller som godtgjørelse for utført tjeneste.

§ 3. Barn under 15 aar, som paa offentlig vei, i offentlig forsamlingslokale eller paa andet offentlig forsamlingssted bruker tobak i nogen form, kan av politiet fratages den tobak, tobakspipe og andet redskap, som barnet for tilfældet benytter sig av.

§ 4. Overtrædelse av denne vedtægt straffes efter straffelovens § 339, punkt 2.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

Den av Hamar bystyre i møte den 23 juni 1914 besluttede vedtægt for lukning av utsalgssteder i Hamar by stadfæstes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjældende indtil videre, dog med nogen forandringer.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregaar, skal med de nedenfor angivne undtagelser holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen den nærmest paafølgende virkedag.

§ 2. Lørdage samt dagen foran en helligdag, virkedagene i tiden fra og med 15 til og med 23 december, mandag og tirsdag i paaskeuken og onsdag, torsdag og fredag før pinse er det tillatt at holde aapent til kl. 8^{1/2} aften.

Julaften, nytaarsaften, paaskeaften og pinseaften lukkes kl. 6 aften. 17 mai, naar denne indtræffer paa en virkedag, lukkes kl. 2 eftm.

Søn- og helligdage skal utsalgsstedene holdes lukket hele dagen.

§ 3. Utsalgssteder, hvor salg kun av frugt, konfekt, cigarer og tobak foregaar, skal holdes lukket fra kl. 9 aften til kl. 8 morgen.

Søn- og helligdage er dog kun tillatt at holde aapent fra kl. 5 eftm. til kl. 8 aften, og paa de i § 2 nævnte høitidsaftener skal lukkes som i § 2 bestemt.

1ste juledag, nytaarsdag, 1ste paaskedag og 1ste pinsedag skal utsalgsstedene holdes lukket hele dagen.

§ 4. Undtat fra nærværende vedtægts bestemmelser er apotekere, bakere, konditorer, melkehandlere, grønt- og blomsterhandlere samt aviskiosker, samtlige dog kun forsaavidt de ikke tillike driver anden handel.

§ 5. I lukningstiden maa kunder ikke indlates. Derimot er det tillatt at ekspedere kunder og ordrer, som er kommet ind før lukningstiden.

§ 6. Vedtægten træder i kraft 1 august 1914.

§ 7. Overtrædelse av denne vedtægt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

Den av Giske herredsstyre i møte den 2 juni 1914 besluttete vedtægt for lukning av utsalgssteder i Giske herred, Romsdals amt, stadfæstes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjældende indtil videre, dog med et par forandringer.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

§ 1. Alle utsalgssteder inden Giske herred skal i tiden fra og med 14 april til og med 30 september være lukket fra kl. 9 aften til kl. 6 morgen, undtagen dagene før søn- og helligdage, da der lukkes kl. 10 aften. I tiden fra og med 1 oktober til og med 31 januar skal der være lukket fra kl. 8 aften til kl. 6 morgen undtagen dagene før søn- og helligdage, da der lukkes kl. 9 aften — julaften kl. 6, jfr. lov 14 juli 1897. For den øvrige tid av aaret gjælder ingen lukningsbestemmelse om hverdagene.

§ 2. Al handel paa søn- og helligdage skal være forbudt, undtagen handel med brødvarer — dog saaledes at heller ikke disse maa utleveres i butikken.

§ 3. I lukningstiden maa kunder ikke indlates. Derimot er det tillatt at ekspedere indkomne kunder inden $\frac{1}{2}$ time efter den fastsatte lukningstid.

§ 4. Overtrædelse av denne vedtægt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

§ 5. Denne vedtægt træder i kraft 1 august 1914.

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

Den av Sydvaranger herredsstyre i møte den 28 april 1914 fastsatte vedtægt angaaende lukning av utsalgssteder i Kirkenes og Bjørnevand, saaledes som

14. juli. disse steds omraade er bestemt i politivedtægter av 14 juni 1913, stadfæstes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjældende indtil videre, dog med nogen forandringer.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregaar, skal holdes lukket saaledes som nedenfor bestemt.

A. Utsalgssteder, hvor kun frihandelsvarer (jfr. lov 16 juli 1907 § 18) forhandles:

1. Paa hverdage fra kl. 9 aften til 7 morgen.
2. Paa søn- og helligdage til kl. 5 efterm. samt efter kl. 8 aften.
3. 1 og 17 mai, saafremt disse falder paa hverdage, fra kl. 12 middag til 5 efterm.
4. Julaften, nytaars-, paaske- og pinseften fra kl. 6 efterm.
5. Herfra undtages utsalgssteder for smaahandel med kul, koks, petroleum og ved, for hvilke skal gjælde den nedenfor under ltr. B nævnte lukningsvedtægt.

B. Alle andre ikke særskilt undtagne utsalgssteder:

1. Paa hverdage fra kl. 8 aften til kl. 8 morgen.
2. Paa søn- og helligdage den hele dag.
3. 1 og 17 mai, saafremt disse falder paa hverdage, fra kl. 12 middag.
4. Julaften, nytaars-, paaske- og pinseften fra kl. 5 efterm.

C. Hverdage før søn- og helligdage med undtagelse av de i post A, 4 og post B, 4 nævnte dage er det tillatt at holde alle utsalgssteder aapne en time længer om aftenen end ellers.

§ 2. I lukningstiden maa kunder ikke indlates. Derimot er det tillatt at ekspedere kunder, som er kommet ind før lukningstiden.

§ 3. Nærværende vedtægter finder ikke anvendelse paa aviskiosker eller apotek.

§ 4. Overtrædelse av foranstaaende bestemmelser straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339.

§ 5. Vedtægten træder i kraft 1 august 1914.

Kongelig resolution

14. juli.

av 14 juli.

I medhold av § 5 i lov om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa de av herrestyret for Brandvals herred, Hedemarkens amt, i møte den 30 mars

1914 besluttete nye skogbrandsregler for herredet, 14 juli. dog med en enkelt forandring.

De approberte skogbrandsregler er saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende brandroder.

Ostre side av Glommen:

1ste brandrode. Grue grænse paa nordre side. Paa østre side følger linjen Auraen og Skassvasdraget til Aabogen, følgende chausseen til Prestegaardstjernet, hvorefter den følger Prestaaen til dens utløp ved Roverud. Grænsen paa vestre side er Glommen.

2den brandrode. Mot vest Auraen, mot nord Grue, mot øst den svenske grænse, hvorefter linjen mot syd følger chausseen om Øjeren efter Skassvasdraget til Auraen.

3dje brandrode. Mot øst riksgrensen, mot nord chausseen, mot syd Vingers-delet, mot vest Mengaaen, Homsjøen og Bureistjernet.

4de brandrode. Mot øst Mengaaen, Homsjøen og Bureistjernet, mot vest til Glommen, mot syd til Vingers-delet og mot nord til Skass-vasdraget, chausseen og Prestgaardstjernet.

Vestre side av Glommen:

5te brandrode. Mot syd til Vingers-delet, mot øst til Glommen, mot vest til Odalsdelet og mot nord til og med gaarden Solberg, hvorfra linjen fortsætter i vest til Furu-kongen.

6te brandrode. Mot syd til gaarden Solberg og Furu-kongen, mot øst til Glommen, mot vest til Odals- og mot nord til Grue grænse.

§ 2. For hver brandrode vælger herredsstyret en brandrodemester med varamand. Disse er pliktig til at fungere i 3 aar, hvorefter vedkommende kan undslaa sig for gjenvalg i likesaa lang tid.

§ 3. Det paaligger brandrodemesteren at holde øie med, at bestemmelserne i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, ikke overtrædes, og har han, saasnart han blir vidende om, at skogbrand er utbrutt, ved omsendelse av budstikke eller paa anden hensigtsmæssig maate hurtigst mulig at indkalde det fornødne mandskap og uopholdelig begi sig til brandstedet for at lede slukningsarbeidet. Er det nødvendig, har han tillike at underrette de øvrige brandrodemestre for at tilkalde mandskap ogsaa fra de andre brandroder.

Naar flere brandrodemestre er tilstede, fører den, i hvis rode branden er opstaaet, overledelsen av slukningsarbeidet.

14 juli. Overtrædelse av bestemmelseerne i nævnte lov har brandrodemestrene at anmelde til paatalemyndigheten.

§ 4. Enhver inden herredet bosat arbeidsfør mand, der er skikket til at delta i slukningsarbeidet og ikke har gyldig forfald, er pligtig til efter budsendelse fra en brandrodemester at indfinde sig paa brandstedet, medhavende mulig forhaanden-værende redskaper, saasom øks, spade eller hakke, og derefter utføre hvad brandrodemesteren paalægger ham.

For de mandskaper, der deltar i slukningsarbeidet og hvad dermed staar i forbindelse, betales 30 — tretti — øre pr. time. Likesaa betales brandrodemestrene 40 — firti — øre pr. time samt kr. 3,00 — tre kroner — pr. dag for hest, om saadan benyttes.

§ 5. Mandskap, som er tilkaldt for at slukke skogbrand, maa ikke forlate brandstedet eller ophøre med slukningsarbeidet, forinden vedkommende brandrodemester gir tilladelse til det. Antages ilden slukket, utvælger brandrodemesteren nogen mænd, som efter tur skal holde vakt, indtil al fare for ildens opblussen er forbi. Forinden mandskapene forlater brandstedet, bør lederen av arbeidet søke indhentet saavidt mulig nøiagtig oplysning om, hvorledes ilden er opkommet.

§ 6. Til stansning eller begrænsning av skogbrand kan lederen av slukningsarbeidet uten hensyn til indvilgelse fra eierens side efter omstændighetene la fælde tilstøtende skog, grave diker, nedrive gjærder, optænde motild og iøvrig iverksætte de til ildens slukning nødvendige foranstaltninger. Dog har han, forinden der skrides til alvorligere foranstaltninger av nævnte slags, saavidt tiden og omstændighetene tillater det, at raadføre sig med andre brandrodemestre eller medlemmer av herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 7. Enhver av herredets beboere, som blir vidende om, at skogbrand er opstaat, opfordres til snarest mulig at underrette vedkommende brandrodemester derom.

§ 8. I tiden fra 1 juni til 1 september maa brandrodemestrene og deres varamænd ikke samtidig foreta reiser utenfor herredet, medmindre de har sørget for at stille stedfortræder, som godkjendes av kommunens ordfører eller et av herredsstyrets medlemmer.

§ 9. Umiddelbart efter hver skogbrand har vedkommende brandrodemester at avgi til herredsstyret en indberetning, indeholdende oplysning om ildens opkomst, dens utbredelse, skadens størrelse, og hvorvidt nogen har tilsidesat de pligter, som nærværende regler paalægger, samt hvad forøvrig kan antages at være av interesse. Av beretningen blir en gjenpart at tilstille vedkommende amtmann.

§ 10. Utgifter, som foranlediges ved iverksættelsen av de

heromhandlede foranstaltninger til forebyggelse og slukning av skogbrand, forskytes av herredskassen mot senere refusion efter utligning paa herredets skogeiendomme efter et av herrestyret paa forhaand for hver skogeiendom fastsat forholdstal.

§ 11. Overtrædelse av reglerne er belagt med straf.

§ 12. Nærværende regler træder i kraft 15 august 1914.

§ 13. De ved høieste resolution av 20 mai 1901 approberte skogbrandsregler for herredet ophæves fra den tid, nærværende træder i kraft.

Kongelig resolution

av 14 juli.

14 juli.

I medhold av lov om pigtraads anvendelse til gjærde av 14 juli 1893 § 1 meddeles stadfæstelse paa følgende beslutning, fattet under 16 april 1914 av Konsmo herrestyre, Lister og Mandals amt.

1. I Konsmo herred skal det være forbudt at anvende pigtraad til gjærder, medmindre den øverste traad av gjærdet er glat.
2. Pigtraad i gjærde mot offentlig eller for almindelig færdsel aapen vei er forbudt, likesaa pigtraad i grænsegjærde mot nabo, medmindre naboene er enige derom.
3. Overtrædelse av ovennævnte bestemmelser er belagt med straf.
4. De ved kongelig resolution av 28 september 1897 stadfæstede regler for anvendelse av pigtraad til gjærde inden daværende Nordre Undals herred, der senere er delt i Konsmo og Vigmostads herreder, ophæves, forsaavidt Konsmo herred angaar, fra det tidspunkt av, da nærværende resolution træder i kraft.

Kongelig resolution

av 14 juli.

14 juli.

- A. I medhold av lov om laks- og sjørrretfiskerierne av 8 april 1905 § 30e bestemmes, at de for laksefiske i sjøen gjældende regler indtil videre skal være anvendelige ogsaa paa bruk av kastenøter og sættegarn, der benyttes til fangst av sjørrret paa følgende omraade av Nordhordlands fiskeridistrikt, Søndre Bergenshus amt:

- 14 juli.
1. De inden Modalen, Hosanger, Haus, Hammer, Alversund og Aasene herreder liggende strækninger av Osterfjorden, Sørfjorden og Salhusfjorden.
 2. Byfjorden saalangt sydover som til en linje fra spidsen av Askenes til utløpet av bækken ved Melkraaen.
 3. Radøfjord og Mangerfjord indtil en linje fra Landsvik paa Holsenø over nordspidsen av Bognøen til Bouge paa Radøen.
 4. Herløfjord indtil en linje fra nordligste spids av Herlø (Urnes) til sydligste spids av store Agnø samt til en linje fra nordligste pynt av samme ø til nordvestligste spids av Holsenø.
- B. Overtrædelse av nærværende resolution er belagt med straf.

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

I henhold til lov om brandvæsenet av 15 august 1908 § 23 meddeles godkjendelse av nedenstaaende av Svelviks bystyre i møte den 18 december 1913 vedtagne forandringer i §§ 2 og 4 i de ved kongelig resolution av 18 september 1909 godkjendte regler for brandvæsenets ordning i Svelvik:

Til § 2 føies: »Desuten opsættes en egen vandverksavdeling paa 40 mand. Av disse maa ingen være fraværende fra stedet uten brandchefens tilladelse.«

§ 4 skal herefter lyde saaledes: »Brandvæsenets overbefalingsmænd er 1 brandchef, 1 stedfortræder og 1 brandmester. Av disse 3 maa aldrig 2 samtidig være fraværende fra stedet. De øvrige befalingsmænd er: 1 formand for hver av stedets sprøiter og 1 formand for hver av de i § 2, p. 2 og 3, nævnte avdelinger, samt 4 rodemestre.«

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

I henhold til lov om brandvæsenet av 15 august 1908 § 9 meddeles godkjendelse som gjældende indtil videre av nedenstaaende av Levanger bystyre i møte den 13 oktober 1913 fattede beslutning angaaende utførelse av brandsynet sammesteds.

Brandsynet utføres av byens feiermester (inspektør) eller, 14 juli.
forsaavidt flere ansættes, av distriktets feiermester og en av
brandvæsenets stadig tjenstgjørende funktionærer (brandmesteren)
efter brandchefens nærmere bestemmelse.

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

I henhold til § 89 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli
1896 meddeles approbation paa den av Levanger bystyre i møte
den 19 juni 1914 fattede beslutning angaaende anvendelse
av bergensk hulumur ved opførelse av murbyg-
ninger i Levanger.

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

I henhold til § 38, 2den passus, i lov om havne- og rin-
gevæsenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes, at utkastning
av fiskeavfald skal være forbudt i Baadsfjord
i Vardø herred, Finmarkens amt, paa den strækning, som
ligger vestenfor en ret linje fra Strømsnes (indre fjordbund) til
fyrlygten paa Havnesset.

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

Der utfærdiges reglement som gjældende indtil videre
for benyttelsen av reguleringsdammene i
Maarelven overensstemmende med et fremlagt utkast.

Reglement

for benyttelse av reguleringsdammene for Kalhøvd fjord, Kilsfjord
og Gjeitebuvand samt for Maarvand:

I.

Indtil videre — jfr. bestemmelsen i nedenstaaende avsnit
II — gjælder følgende regler for manøvreringen av de nævnte
reguleringsdammer:

14 juli. A. Kalhovddammen.

Regulert høivand . . .	1070,35 m. o. h.
— lavvand . . .	1064,35 —,—
Reguleringshøide . . .	6,0 m.

1. Vandslipningen foregaar efter behovet for de nedenfor Tinnsjø liggende bruk og i den hensigt at skaffe mest mulig jevn vandføring i Tinnelven, dog saaledes, at der til enhver tid slippes en vandføring, som mindst tilsvarende nuværende minimalvandføring i Maarelven, og at de hittidige flomvandføringer ikke forøkes.
2. Indtil videre avgir dameierne det til fløtningen fornødne kvantum vand efter rekvisition av fløtningsforeningens bestyrelse. Fløtningen skal som tidligere foregaa i flomtiden.
3. I damvogterens bolig skal der være indlagt telefon.

B. Maarvandsdammen.

Regulert høivand . . .	1108,5 m. o. h.
— lavvand . . .	1101,5 —,—
Reguleringshøide . . .	7,0 m.

1. Under vaarflommen holdes lukerne lukket, indtil magasinet er fuldt.
2. I tidsrummet efter vaarflommen manøvreres dammen ved Maarvand saaledes, at vandstanden holdes saa høi som mulig, indtil nedre magasin paa det nærmeste er tømt, hvorefter tapningen fra Maarvand paabegyndes.

II.

Saasnart der iverksettes utbygning av noget fald i Maarelven, kan departementet forlange, at sjørne reguleres med dettes (disses) tarv for øie. De nærmere regler, efter hvilket dette skal ske, blir senere at bestemme.

III.

Dammenes manøvrering forestaaes av den av Kongen for manøvreringen av Tinnosdammen opnævnte person og i overensstemmelse med foranstaaende reglementariske bestemmelser.

IV.

14 juli.

Mulige tvistigheter angaaende forstaaelsen av reglementet blir at avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

V.

Forandringer i dette reglement kan kun foretages av Kongen, efterat de interesserte har hat anledning til at uttale sig.

Nr. 30

Utgitt 25 juli

1914

Kongelig resolution

14 juli

av 14 juli.

I medhold av lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at hjort skal være fradet det hele aar inden Nordre Bergenhus amt, undtagen i herredene Indviken, Gloppen, Daviken, Breim, Jølster, Førde, Naustdal, Gaular, Fjaler og Kirkaba.

Denne bestemmelse gjelder indtil videre, dog ikke lenger end til utgangen av året 1918.

Lov

25 juli

om tillegg til og forandring i lov av 29 april 1899 angaaende befordring av meddelelser ved hjelp av telegrafledninger og lignende anlegg og angaaende opphevelse av lov nr. 2 av 16 juli 1907.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vittterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 juli 1914 saalydende:

§ 1. Paa skibe, der fører norsk flag, og som ikke tilhører den norske orlogsmarine, maa, saavel inden som utenfor rikets grænser, stationer eller indretninger for telegrafering eller telefonering uten brand kun anbringes og drives efter skrift indhentet tilladelse, der meddeles av Kongen eller den han dertil bemyndiger, paa disse faser

Utgiver: O. Kr. Young.

trykkere og: Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania

hvis de anstillede vikarer ikke overbeholdes.